

at Thyen kunde ansees at have været sig det Stjaalnes Verdi bevidst; i benægtende Tilfælde vilde Hændelsen kunne faae en utilbørlig Indflydelse paa Straffens Størrelse, i bekræftende Fald vilde der aabnes en beqvem Vej for den erfarne Thy til at slippe med den mindre Straffebestemmelse ved at paasthyde Ubidenhed om Værdien, medens det vilde gaae ud over den med Straffeloven mere ubekjendte Thy, der ikke vilde tænke paa, at det kunde faae en væsentlig Indflydelse paa hans Straf, om han t. Ex. havde antaget den stjaalne Peltsfrakke for at være af et mere eller mindre kostbart Stind.

Hvad iøvrigt angaaer den i Udkastets § 224 foreslaaede Straf for simpelt Tyveri, 1ste Gang begaaet, vil det findes, at denne er væsentlig mildere end den i Frdn. 11te April 1840 § 1 fastsatte, nemlig Fængsel paa Vand og Brød i mindst 2 Gange 5 Dage indtil Forbedringshuusarbejde i 4 Aar, navnlig naar henses til den i Frdn. § 5 indeholdte, men vistnok i Praxis ikke just strengt overholdte Bestemmelse, at Fængselsstraffen kun bør anvendes, hvor de formildende Omstændigheder ere de overveiende, medens denne Straf efter Udkastets § 224 ivertimod er stillet som den almindelige, saa at Anvendelsen af Forbedringshuusstraf — og kun indtil 2 Aar — betinges af Tilstedeværelsen af stjærpende Omstændigheder. Af størst practisk Betydning er det dog uden Tvivl, at Straffens Minimum er nedsat til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage, og der er i Kommissionen bleven hittet nogen Betænkelse ved denne Nedsættelse, hvorved det tillige maa tages i Betragtning, at Udkastets § 231 aabner Udgang til Anvendelsen af en endnu meget lavere Straf, hvor Tyveriet paa Grund af særegne Omstændigheder har en væsentlig ringere Grad af Strafværdighed end Tyveri i Almindelighed. Naar Kommissionen ikke destomindre i sin Heelhed har erklæret sig for det ovennævnte Straffeminimum af 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, er det skeet i den Forudsætning, at Domstolene ifølge den langt større Mildhed, som i det Hele er et Særkjende for Udkastets Straffebestemmelser i Sammenligning med den nugældende Straffelov, ikke, saaledes som nu, ville vise en over-

veiende Tilbøielighed til hyppigt kun at idømme de laveste Grader af den foreskrevne Straf, men indskrænke Anvendelsen af Straffebestemmelsernes Minima, navnlig da ogsaa ved den heromhandlede Forbrydelse, til de Tilfælde, hvor Omstændighederne virkelig ere af en særdeles formildende Natur.

Medens man ikke har fundet Tjæve til at stjelne imellem 2 Klasser af det simple Tyveri, har man derimod, som alt bemærket, anseet det for rigtigt, i Lighed med hvad der er almindeligt i fremmede Straffelove og i Overensstemmelse med den nugældende Lovgivning, at sætte kvalificeret Straf for visse Arter af grovt Tyveri. Bestemmelsen derom findes i Udkastets § 225; ved hvis Affattelse man vel har haft Frdn. 11te April 1840 §§ 6—12 for Øie, men dog i flere Henseender har fjernet sig fra de nævnte Bestemmelser, ligesom man har troet at burde samle alle de grove Tyverier i een Paragraph. Afvigelserne fra Frdn. 1840 bestaae dels deri, at Straffen for grove Tyverier i § 225 er betydelig mildere, nemlig Strafarbejde fra $\frac{1}{2}$ indtil 6 Aar eller i enkelt Tilfælde indtil 8 Aar, medens den efter de citerede Paragrapher i Frdn. af 1840 i de fleste Tilfælde kan gaae op til 12 Aars eller livsvarigt Strafarbejde og som oftest ikke kan blive under 3 Aars, i et Tilfælde dog 2 og i et andet 1 Aars, Strafarbejde, dels deri, at flere af de ifølge Frdn. 1840 kvalificerede Tyverier ikke i Udkastet ere henførte til de grove Tyverier. Dette gjælder navnlig med Hensyn til de i Frdn. §§ 8, 10 og 11 omhandlede Slotstyverier, Skipperes og Styrmands Tilvendelser af det til deres Varetagt betroede Gods — der overhovedet mere have Charakteren af Bedrageri end af Tyveri —, og Tyverier begaaede i Anledning af Skibbrud, Udebrand eller anden saadan Ulykke. Til at sætte kvalificeret Straf for Slotstyveri, hvilket kun finder Sted i de færreste fremmede Straffelove, turde der neppe være tilstrækkelig Anledning, og ligesom det ialtsald er altfor usforholdsmæssig strengt, naar Frdn. 1840 § 8 ubetinget foreskriver Strafarbejde af 3 indtil 12 Aar for ethvert Tyveri, der er forøvet i de Værelser, der ere indrettebde til Beboelse for Kongen eller Nogen af de kongelige Herflaer, uden Hensyn til, hvem det